

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΦΩΝΑΖΕΙ Ο ΚΛΕΦΤΗΣ ΓΙΑ ΝΑ ΤΡΟΜΑΞΕΙ Ο ΝΟΙΚΟΚΥΡΗΣ...

«Πρώτη φορά αριστερά» – πρώτη φορά τέτοια πρεμούρα! Ένα 24ωρο μετά την πρόσφατη συνεδρίαση της Αντιπροσωπείας του ΤΕΕ, αναρτήθηκε στο ιστολόγιο του «εφεδρικού» του ΣΥΡΙΖΑ μηχανικών (λέγε με «Συσπείρωση») ένα λιβελλογράφημα αναφορικά με τη στάση της «Πανεπιστημονικής» κατά τη διάρκεια της συζήτησης για την έκδοση ανακοίνωσης του ΤΕΕ, αναφορικά με την άσκηση ποινικής δίωξης κατά οκτώ μελών του για «παράνομη βία». Αφορμή για την απαράδεκτη αυτή προσπάθεια συνδικαλιστικής δίωξης στάθηκε η παρουσία τους σε σειρά συνεδριάσεων του ΔΣ του ΕΤΑΑ, κατόπιν αποφάσεων του ΤΕΕ και άλλων φορέων που καλούσαν σε παραστάσεις στις συγκεκριμένες συνεδριάσεις.

Οι συντάκτες του κειμένου αυτού, ευτυχώς, μας απάλλαξαν από τον κόπο να παραθέσουμε αποσπάσματα από τις τοποθετήσεις μας σχετικά με τις «κινητοποιήσεις» του ΤΕΕ και διαφόρων άλλων ακολούθων του, ενάντια στον «υπ' αριθμό ένα εχθρό των εργαζόμενων μηχανικών», κύριο Σελλιανάκη, καθώς και αυτούσιο το σχέδιο απόφασης που υποβάλλαμε στην Αντιπροσωπεία του ΤΕΕ για το θέμα. Δε μπορούμε επίσης να μην επισημάνουμε ότι σε περισσότερο από μια σελίδα κειμένου, οι συντάκτες του δεν καταδέχθηκαν να υποβάλλουν τις τότε τοποθετήσεις μας ούτε σε μισή γραμμή κριτικής. Το μόνο που βρήκαν να πουν είναι ότι το κείμενο της «Πανεπιστημονικής» είναι γενικόλογο και θα μπορούσε να αναφέρεται σε οποιαδήποτε περίπτωση απόπειρας συνδικαλιστικής δίωξης, επειδή ...δε γράφει τίποτε για τον κύριο Σελλιανάκη! Αναρωτιέται κανείς, μετά από όλα αυτά, αν χρειάζεται τελικά να απαντήσουμε ή μήπως να ευχαριστήσουμε τους συναδέλφους της «Συσπείρωσης» για τη δωρεάν προβολή των θέσεών μας. Μωραίνει κύριος...

Αρκεί να ξέρει κανείς στοιχειώδη ελληνικά για να καταλάβει, διαβάζοντας το σχέδιο απόφασης που κατέθεσε η «Πανεπιστημονική», ότι λέει το εξής, πάρα πολύ απλό πράγμα: ότι το δημοκρατικό δικαίωμα της ελεύθερης και ανεμπόδιστης συνδικαλιστικής δράσης πρέπει να γίνεται σεβαστό και κάθε απόπειρα από την πλευρά του κρατικού μηχανισμού της άρχουσας τάξης να το περιορίσει θα πρέπει να βρίσκει απέναντί της κάθε εργαζόμενο, τον κάθε έναν που θεωρεί πως είναι δημοκράτης, ανεξάρτητα της άποψης που μπορεί να έχει για το χαρακτήρα και τον προσανατολισμό της εκάστοτε τέτοιας δράσης. Γι αυτό το λόγο η δίωξη σε βάρος των οκτώ συναδέλφων πρέπει να σταματήσει εδώ και τώρα. Η πεντακάθαρη αυτή τοποθέτηση ΑΡΧΩΝ της «Πανεπιστημονικής» έχει ιδιαίτερη αξία ΑΚΡΙΒΩΣ ΕΠΕΙΔΗ ήμασταν εμείς που ασκήσαμε σκληρή, τεκμηριωμένη κριτική στις «κινητοποιήσεις» αυτές, αποκαλύψαμε τον άσφαιρο, αποπροσανατολιστικό και, τελικά, ατελέσφορο χαρακτήρα τους.

Το κείμενο που καταθέσαμε στην Αντιπροσωπεία του ΤΕΕ δε ζητούσε από κανέναν να υιοθετήσει την κριτική μας αυτή. Δε ζητούσε από κανέναν να καταδικάσει την πολιτική της ΕΕ και των μονοπωλίων, που αποδεδειγμένα βρίσκεται πίσω από την αντιασφαλιστική λαίλαπα, όχι μόνο τα χρόνια του μνημονίου, αλλά δεκαετίες πριν από αυτό. Δε ζητούσε από κανέναν να καταδικάσει τον πραγματικό ένοχο για την κρατική καταστολή που δεν είναι τα μνημόνια ή ο νεοφιλελευθερισμός, αλλά το αστικό κράτος, η βία της άρχουσας τάξης για να θωρακίσει τα κέρδη και την εξουσία της. Δε ζητούσε από κανέναν να καταδικάσει την «αριστερή» ηγεσία του ΤΕΕ του Αλαβάνου (που, όπως η ίδια η «Συσπείρωση» έχει παραδεχθεί δημοσίως, εκλεγόταν με τις ψήφους στελεχών της) που ψήφιζε χέρι-χέρι με τη ΝΔ τον 3518/06 (νόμο Τσιτουρίδη), το νόμο που επέβαλε τις αυξήσεις εισφορών που πνίγουν σήμερα το 50% των εργαζόμενων μηχανικών. Δε ζητούσε από κανέναν να καταδικάσει τις αποφάσεις της Αντιπροσωπείας του 2003 για το ΤΣΜΕΔΕ στις οποίες εισηγητής ήταν ο εκπρόσωπος της «Συσπείρωσης» και ήταν εκείνες που έστρωσαν το χαλί στους νόμους Τσιτουρίδη και Πετραλιά. Και βέβαια, δε ζητούσε από κανέναν να συμφωνήσει σε ένα διεκδικητικό πλαίσιο ανατροπής της πολιτικής ΕΕ-κυβερνήσεων-άρχουσας τάξης για το ασφαλιστικό, ένα πλαίσιο αληθινής ανάκτησης των απωλειών που έχουν υποστεί τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα και το Ταμείο. Το μόνο στο οποίο καλούσε όλους, ήταν το να συμφωνήσουν στο ζήτημα αρχής, στην ανάγκη καταδίκης της ποινικοποίησης της συνδικαλιστικής δράσης, στο ζήτημα που αποτελεί τη μοναδική αντικειμενική βάση για να υπάρξει μια απόφαση με ευρύτατη συμφωνία, ακόμα και με ομοφωνία.

Είναι πραγματικά να απορεί κανείς – εφόσον είναι καλοπροαίρετος φυσικά – πως γίνεται να καταγγέλλεται ως «γενικόλογο» και «ανεπαρκές» ένα κείμενο που εστιάζει στην ουσία του ζητήματος και, αντίθετα, να ζητείται με περισσό θράσος να υπερψηφιστεί και μάλιστα ομόφωνα μια απόφαση που περιείχε συμπυκνωμένο και σε επανάληψη αυτούσιο το πολιτικό

σκεπτικό των «κινητοποιήσεων» με τις οποίες εμείς είχαμε διαφωνήσει. Δεν είναι διόλου τυχαίο σε τι ακριβώς διάλεξαν να επικεντρώσουν την κριτική τους οι συντάκτες του λιβέλλου της «Συσπείρωσης»: δε γράφει, λένε, τίποτε το κείμενο της «Πανεπιστημονικής» ...για το Σελλιανάκη! Μα σε αυτό ακριβώς διαφωνούμε μαζί σας συνάδελφοι! Εσείς θέλετε να εμφανίζετε ως αντίπαλο τον κάθε Σελλιανάκη και τις «μνημονιακές κυβερνήσεις» σε πλήρη και απόλυτη ευθυγράμμιση με την πολιτική γραμμή της νέας κυβέρνησης. Εμείς απ' την άλλη αποκαλύπτουμε πως πραγματικός αντίπαλος των εργαζόμενων δεν είναι ο ένας η ο άλλος διαχειριστής, αλλά η άρχουσα τάξη, ο ίδιος ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης. Τι ζητάτε, επομένως; Να «σβήσουμε» την κριτική αυτή, να διακηρύξουμε ομόφωνα ότι οι «κινητοποιήσεις» του πρώην αρχιΠΑΣΟΚου και νυν υπουργού της «πρώτη φορά αριστερά» κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, κ. Σπίρτζη, ήταν «κινητοποιήσεις ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική»; Ή να υιοθετήσουμε την άποψη ότι για όλα έφταιγε ο Σελλιανάκης και οι μνημονιακές κυβερνήσεις; Αν θέλατε να υπάρξει ομόφωνη απόφαση που να στηρίζει πολιτικά τους συναδέλφους που διώκονται, με σεβασμό παράλληλα στις πολιτικές απόψεις της κάθε δύναμης, η πρόταση που καταθέσαμε κάλυπτε και με το παραπάνω την ανάγκη αυτή.

Το κείμενο όμως που κατέθεσε η «Συσπείρωση», η «Ριζοσπαστική Πρωτοβουλία», η ΔΗΣΥΜ και ο Α. Πρωτονοτάριος (να τη χαιρέστε την «ενότητα» με την ΠΑΣΚ και τους δορυφόρους της, συνάδελφοι...) είχε ως πραγματικό στόχο, στην ουσία, όχι να στηρίξει τους συναδέλφους που διώκονται, αλλά να δικαιώσει την ίδια την τακτική και τον προσανατολισμό των «κινητοποιήσεων» του ΤΕΕ, την ηγεσία του (αναγνωρίζοντάς της «αγωνιστικά» εύσημα) και, σε τελική ανάλυση, να στηρίξει τη νέα κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, συγκαλύπτοντας το ότι αυτή θα συνεχίσει την πολιτική φθηνής εργατικής δύναμης, δεν πρόκειται να οδηγήσει σε ανάκτηση των απωλειών των εργαζόμενων μηχανικών. Να μας συγχωρείτε, αλλά αυτό δεν είναι τίποτε άλλο, παρά προσπάθεια αξιοποίησης της συνδικαλιστικής δίωξης για να συγκαλυφθούν οι τεράστιες ευθύνες του ΤΕΕ και των συνοδοιπόρων του (Ανοιχτή Συνέλευση, ΕΜΔΥΔΑΣ κλπ.) για τον προσανατολισμό και, τελικά, την κατάληξη των «κινητοποιήσεων» αυτών. Είναι από κάθε άποψη, πολιτικά και συνδικαλιστικά, ανήθικο και απαράδεκτο και σε αυτό ούτε μπορούμε, ούτε πρόκειται να συμφωνήσουμε.

Αλλά, επειδή οι συντάκτες του κειμένου «τρίβονται στη γκλίτσα του τσοπάνη», δε μπορούμε να μην αναρωτηθούμε: ποιος σοβαρός άνθρωπος μπορεί να θεωρεί ως στόχο μιας κινητοποίησης που φιλοδοξεί να είναι αποτελεσματική και εύστοχη, τον «υπερβάλλοντα ζήλο» με τον οποίο, όντως, ο κυβερνητικός υπάλληλος κ. Σελλιανάκης (που τον διόρισε η «μνημονιακή κυβέρνηση» αλλά μέχρι στιγμής τον διατηρεί στην θέση του η νέα) υπεράσπισε την πολιτική των εντολοδόχων του; Πόσο σοβαρό ακούγεται το να ζητάς από τον κυβερνητικό υπάλληλο από τη μια να απειθαρχήσει στον αντιλαϊκό νόμο που ψήφισαν αυτοί που τον διόρισαν εκεί που βρίσκεται και συγχρόνως να τον κατηγορείς για «παράνομες ενέργειες»; Τι σημαίνει να επιχαιρείς με την προσωρινή αναβολή αποστολής των ειδοποιητηρίων για τις νέες, αυξημένες εισφορές και να σταματάς τις «κινητοποιήσεις» (για να αποδειχθεί στην πράξη ότι αυτές έγιναν με «αίτημα» ακριβώς την αναβολή αυτή και ότι όλα τα άλλα αιτήματα που αραδιάζονται στο κείμενο της απόφασης της Αντιπροσωπείας ήταν για το θεαθήναι), όταν καθημερινά χιλιάδες συνάδελφοι μένουν ανασφάλιστοι και πετιούνται έξω από το επάγγελμα λόγω των εισφορών που εφαρμόζονταν ήδη από το 2006;

Τι σημαίνει να μιλάς για τα εκτελεστικά όργανα (Σελλιανάκης, Λέκκα κλπ.) και για τις «μνημονιακές κυβερνήσεις», αλλά να μη λες κουβέντα για την αιτία του προβλήματος και τον πραγματικό αντίπαλο, την άρχουσα τάξη, την ΕΕ, την ανταποδοτικότητα στην κοινωνική ασφάλιση; Δε σημαίνει, άραγε, ότι πας για «αγώνες» κομμένους και ραμμένους στα μέτρα των όψιμων «ανημνημονιακών» τύπου ηγεσίας του ΤΕΕ, «αγώνες» στα μέτρα της επιδίωξης της νυν κυβέρνησης να αντικαταστήσει τους προκατόχους της στη διαχείριση του συστήματος, να γίνει «χαλίφης στη θέση του χαλίφη»; Κι επειδή, δηλαδή, συνάδελφοι της «Συσπείρωσης» εσείς, σαν την αλεπού με την κολοβή ουρά στο γνωστό παιδικό μύθο του Αισώπου, έχετε επιλέξει για τον εαυτό σας το ρόλο του θλιβερού ακόλουθου και «αγωνιστικού χειροκροτητή» του κυρίου Σπίρτζη και της κυβέρνησής του, θέλετε όλοι να γίνουν σαν τα μούτρα σας; Να μας συμπαθάτε, αλλά εμείς δε θα πάρουμε. Δήλωση μετανόιας και υποταγής στην «αριστερά του Texas», στους κήρυκες του «λιπού βίου», στους μάστορες της ενσωμάτωσης της λαϊκής οργής στο σύστημα, ούτε υπογράψαμε, ούτε θα υπογράψουμε. Σας χαρίζουμε εσάς αυτή την «ευγενή» πρωτοβουλία...

Και κάτι «επί του πιεστηρίου»: όπως όλοι γνωρίζουν, η αναβολή για την οποία πανηγύρισαν οι «αγωνιστές της οδού Μάρνη» αποφασίστηκε στη βάση της προσφυγής του ΤΕΕ στο ΣτΕ. ΑΛΗΘΕΙΑ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ, τι θα γίνει τώρα που το ΣτΕ αποφάσισε πως νομίμως επιβλήθηκαν οι αυξήσεις; Υπάρχει στο λεξιλόγιό σας η λέξη «αυτοκριτική» ή μήπως θα μας σερβίρετε ως «μια (ακόμα) πρώτη νίκη» την ...ένταξη των αναδρομικών εισφορών στις 100 δόσεις;;;

ΜΕ ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΗ ΑΝΑΚΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΠΩΛΕΙΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ, ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗΣ ΜΕ ΤΑ ΜΟΝΟΠΩΛΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥΣ, ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΟΥΜΕ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ, ΓΙΑ ΤΗ ΛΑΪΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ, ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΟΝΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΦΙΛΟΛΑΪΚΟ ΔΡΟΜΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ!